DEN LJUVLIGA LOTTEN

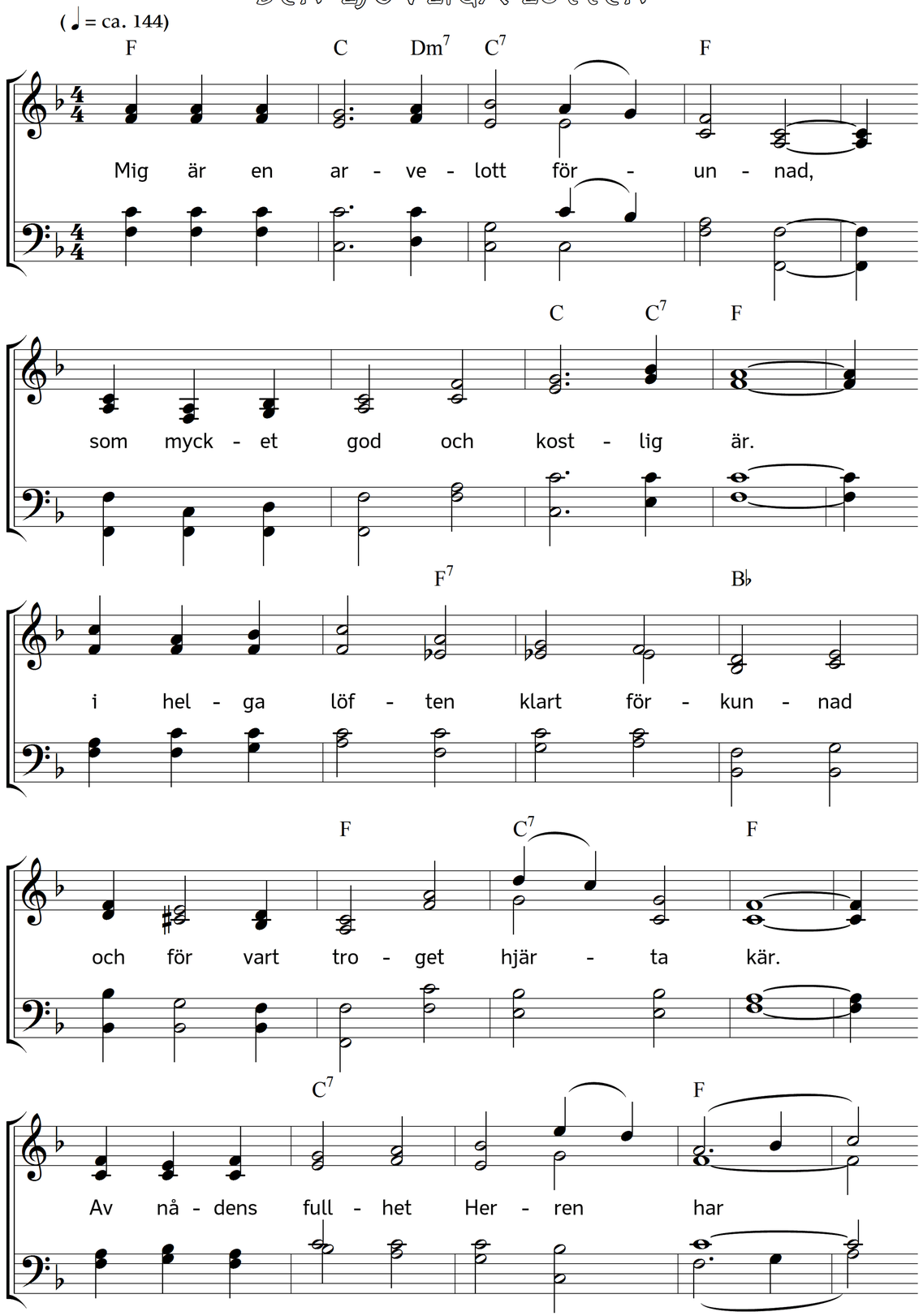

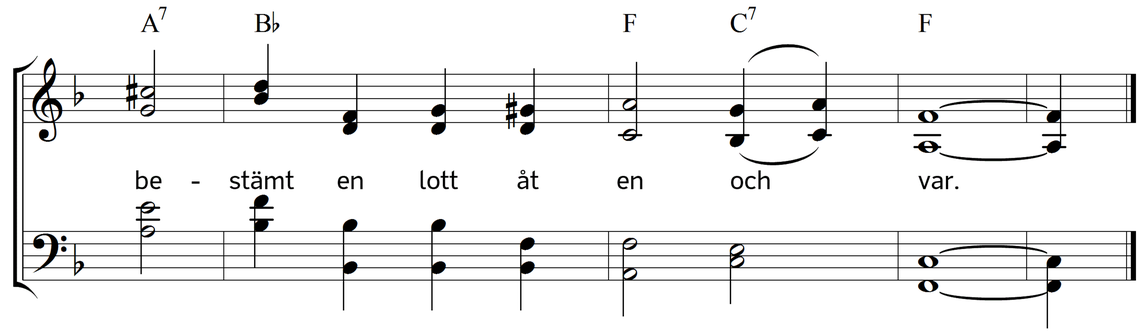

2.Jag kunde ej till himlen hinna,
fastän dit uppåt stod min håg.
Då täcktes Kristus vägen finna,
min djupa själanöd han såg.
Från himlens höjd hit ned han for,
tog på sig skuldabördan stor.

3. Ej finns hos oss det dygd kan kallas
och ej förtjänst och värdighet.
Den enes brister äro allas,
därtill vad last, vad uselhet!
Hur mången som i köttet sår!
Hur sällsynt den Guds röst förstår!

4. Men jordens myckna sorg och smärta
Guds son i kärlek tog sig an,
och med sitt varma frälsarhjärta
han blev hos Gud vår löftesman.
Att oss förvärva barnarätt,
för oss han stred på hjältars sätt.

5. Jag är, o Jesu, allt för ringa
för allt det goda du mig ger.
Det bör för visst var dag mig tvinga
till tack på böjda knäna ner.
Din nåd och din försoning gör,
att jag i frid och glädje dör.

6. Lär mig, att till mitt bästa länder,
vad jag utav din hand må få,
att jag, vad svårt och tungt mig händer,
med tröstligt mod kan framåt gå,
och att en ljuvlig arvelott
beskäres den, som målet nått!

7. Se, vilken skatt oss är förunnad,
vad rikedom så hög, så stor
och dock för var och en förkunnad!
Jag får den, blott jag vill och tror.
Pris ske vår Gud, så mild och god,
att han med mig har tålamod!

8. Vem vill sitt bästa arv försaka?
Vem vill en evig frid försmå?
Vem vill ej Herrens rätter smaka?
Vem vill i öknen törstig gå?
O kom och tro och bägarn töm!
Och det förgångna gamla glöm!

Text: Carl Johann Philipp Spitta. Översättning: Torsten Lundberg. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2016 Johannes Thomas Rüegg. Källa: www.christmysong.com/1476/